

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री कल्याण श्रेष्ठ
माननीय न्यायाधीश श्री चोलेन्द्र शम्शेर जबरा
फैसला

०७०-सी-०१४७

मुद्दा: फैसला बदर ।

राष्ट्रिय बाणिज्य बैङ्क मुख्य शाखा कार्यालय, काठमाडौं ..... १ पुनरावेदक
वादी

विरुद्ध

जिल्ला रूपन्देही बुटवल नगरपालिका वडा नं. ६ बस्ने लालप्रसाद श्रेष्ठ १
ऐ.ऐ बस्ने सिक्किनमान थैव ..... १ प्रत्यार्थी
काठमाडौं जिल्ला काठमाडौं महानगरपालिका वडा नं. १ बस्ने मथुराप्रसाद मास्के..... १ प्रतिवादी
ऐ.ऐ बस्ने हिरण्यमान थैव १
ऐ.ऐ. वडा नं. १३ बस्ने भरतराज कक्षपति १

शुरू तहमा फैसला गर्ने: मा.जि.न्या.श्री बालचन्द्र शर्मा
नवलपरासी जिल्ला अदालत ।

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने: मा.न्या.श्री दीपकराज जोशी
मा.न्या.श्री गोविन्दकुमार उपाध्याय
पुनरावेदन अदालत बुटवल ।

पुनरावेदन अदालत बुटवलको मिति २०६६।२।५ को फैसलाउपर न्यायप्रशासन
ऐन, २०४८ को दफा १२(१)(क) बमोजिम मुद्दा दोहोर्न्याई हेर्ने निस्सा प्रदान भई दायर
हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य र ठहर यसप्रकार छः

श्री डिष्टिलरी प्रा.लि. ले राष्ट्रिय बाणिज्य बैंक, मुख्य शाखा कार्यालय, काठमाडौँबाट स्थिर पूंजी र चालु पूंजी दुवै शिर्षक अन्तर्गत रु.३,६२,५७,१५२।०२ कर्जा लिई सो बापतमा कम्पनीको नाउँमा दर्ता रहेको जिल्ला नवलपरासी नयाँ बेलहानी गा.वि.स. वडा नं. ७क कि.नं. १५६, १५४, २७८, २८०, १९८ र २६९ का जग्गा र सो जग्गामा बनेको फ्याक्ट्री, घर, मेशिनरी उपकरण लगायत सम्पूर्ण चल अचल सम्पत्ति समेत धितो राखी धितो बन्धक पारित गरी दिएको थियो । सो चल अचल सम्पत्तिमा राष्ट्रिय बाणिज्य बैंक ऐन, २०३१ को दफा ४७क ले दिएको अधिकार प्रयोग गरी लिलाम बिक्री समेत गरी लिन पाउने बैंकको अधिकार सुरक्षितै हुँदा त्यस्तो अधिकारमा आघात पर्ने गरी कुनै काम कारवाही गरेमा त्यस्ता कारवाहीहरू स्वतः बदर हुने कुरामा विवाद छैन। यस बैंकको कर्जा सुरक्षण बापत धितो रहेको उक्त सम्पत्तिमा सर्वोच्च अदालतको २०५६।५।२८ को फैसला अनुसार आधा हक लाग्ने गरी संयुक्त दर्ता गरी पाउँ भन्ने लालप्रसाद श्रेष्ठको मालपोत कार्यालयमा निवेदन परेको भनी उक्त कार्यालयको मिति २०५७।१०।१८ को पत्र यस बैंकमा मिति २०५७।१०।२६ मा प्राप्त हुन आएको रहेछ। पत्रमा उल्लिखित सर्वोच्च अदालतबाट मिति २०५६।५।२८ मा फैसला भएको जालसाज मुद्दाको नक्कल मिति २०५७।११।२५ मा सारी हेर्दा विपक्षीहरू वादी प्रतिवादी भै आपसमा मुद्दा गरी फैसला गराई बैंकको लगानी बापतमा सुरक्षणका लागि राखिएको जग्गा कानून विपरीत आफ्नो बनाएको देखिएको र सोबाट बैङ्कको हकमा प्रतिकूल असर पर्न गएको हुँदा पुनरावेदन अदालत बुटवलबाट जालसाजी ठहर्‍याई भएको फैसला र सो लाई सदर गरेको सर्वोच्च अदालतको उक्त मितिको फैसला बदर गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको राष्ट्रिय बाणिज्य बैङ्क मुख्य शाखा कार्यालयको शुरू नवलपरासी जिल्ला अदालतमा परेको फिरादपत्र।

प्रतिवादी सिक्किनमान थैव म प्रतिवादीको भान्जा भएकोले निजको नाममा जिल्ला नवलपरासी नयाँ बेलहानी गा.वि.स. वडा नं. ७क कि.नं. १५६, १५४, २७८, २८०, १९८ र २६९ का जग्गा खरीद गरी निजकै नाममा अन्तःशुल्क विभागबाट निम्नकोटीको मदिरा उत्पादन गरी बिक्री वितरणको निम्ति अरूण डिष्टिलरी नामको फर्म संचालनको इजाजत लिई घर टहरा समेत बनाई आ.व. २०३३/३४ देखि संचालन गर्दै आइरहेको थिएँ। निज सिक्किनमान थैव र मेरा बीचमा २०४२।९।९ मा डिष्टिलरीको सम्पूर्ण चलअचल सम्पत्ति आधा आधा हिस्साको हकदार हुने गरी करार लिखत भएको थियो। उक्त

करार लिखत भएपछि निज सिक्किनमान थैवले बदनियत चिताई बेइमान गरेकाले निज उपर २०४७ सालको दे.नं. १०२९ को करार बमोजिम साझेदार कायम गरी पाउँ भन्ने मुद्दा गरेकोमा साझेदार कायम हुने ठहरी सर्वोच्च अदालतबाट मिति २०५६।५।२८ मा फैसला भै अन्तिम रहेको छ। उक्त मुद्दा चल्दाचल्दै निज सिक्किनमानले प्रतिवादी मथुराप्रसाद मास्केलाई अरूण डिष्टिलरीले चर्चेको उल्लिखित जग्गा घर मिति २०४८।१०।१४ मा राजिनामा गरिदिएकोले सो लिखत उपर मेरो जालसाजीतर्फ नालिस परी कारवाही हुँदा पुनरावेदन अदालत वुटवलबाट मिति २०५३।२।१ मा र सर्वोच्च अदालतबाट मिति २०५६।५।२८ मा सो राजीनामा लिखत दावी बमोजिम जालसाज ठहरी फैसला भएको छ। यसरी फैसलाले म लालप्रसादको हक भएको सम्पत्ति मेरो मंजूरी बेगर धितो लिई श्री डिष्टिलरीलाई कर्जा प्रवाह गर्ने विपक्षी बैंकलाई सो सम्पत्तिमा दावी गर्ने हकद्वया नभएकोले फिराद खारेज गरी पाउँ भन्ने प्रतिवादी लालप्रसाद श्रेष्ठको प्रतिउत्तरपत्र।

सिक्किनमान थैवको एकलौटी हकको जग्गा मैले खरीद गरी लिई श्री डिष्टिलरी कम्पनीलाई राजीनामा गरी दिएको हो। मैले जानी बुझी वादी समेतको हकहितमा असर पर्ने काम नगरेको हुँदा वादी दावी खारेज गरी पाउँ भन्ने प्रतिवादी मथुराप्रसाद मास्केको प्रतिउत्तरपत्र।

मेरो एकलौटी हकभोगको जग्गा मैले सह-प्रतिवादी मथुराप्रसाद मास्केलाई राजीनामा गरी दिएको हुँ। सो जग्गा कुनै साझेदारी कम्पनीमा साझेदारी ऐन नियम बमोजिम दर्ता भएको छैन। सर्वोच्च अदालतको फैसला उपर मेरो पुनरावलोकनको निवेदन परी कारवाही चलिरहेको अवस्थामा मलाई प्रतिवादी बनाइएको औचित्यहिन भएकोले वादी दावीबाट अलग फुर्सद गरी पाउँ भन्ने प्रतिवादी सिक्किनमान थैवको प्रतिउत्तरपत्र ।

प्रतिवादी हिरण्यमान थैवका नाउँको म्याद मिति २०५८/८/१४ मा तामेल भै प्रतिउत्तर नफिराई शुरू म्याद गुजारी बसेको र प्रतिवादी भरतराज कक्षपतिका नाउँको म्यादमा वादीले घर देखाउन नसकेको व्यहोराको तामेली म्याद प्राप्त भै मिसिल सामेल रहेको देखिन्छ।

प्रतिवादीमध्येका लालप्रसाद श्रेष्ठ समेतको हिस्सेदारी रहेको सो डिष्टिलरीमा आधा हिस्सेदारी श्री सर्वोच्च अदालत समेतबाट ठहर भै सकेको छ। त्यस्तोमा निज प्रतिवादी समेतको मंजूरी बेगर गरिएको ऋण लिने दिने कार्यलाई यथार्थमा कानूनी ठहर गर्न मिल्ने

नहुँदा पुनरावेदन अदालत, बुटवल र श्री सर्वोच्च अदालतका फैसला समेत बदर गरी पाउँ भन्ने समेतको वादी दावी पुग्न नसक्ने ठहर्छ भन्ने शुरू नवलपरासी जिल्ला अदालतको मिति २०६४।२।२० को फैसला।

बैंकबाट श्री डिष्टिलरी प्रा.लि. लाई कर्जा प्रवाह गर्दा सुरक्षण बापतको सम्पत्ति श्री डिष्टिलरीका नाममा देखिएकोले बैंकले निज ऋणीलाई कर्जा प्रवाह गरेको हो। ऋण प्रवाह गर्दाको अवस्थामा ऋणीको सम्बन्धमा अड्डा अदालतमा विवाद थियो थिएन भनी जानकारी लिनुपर्ने विषय नभएकोले नियमानुसार सुरक्षण लिई कर्जा प्रवाह भएको कार्य कानूनसम्मत छ। विपक्षीहरूले घरायसी संझौता गरेको आधारमा साझेदारी कायम गरी दिन मिल्ने होइन, कर्जा चुक्ता नभएसम्म पारीत अचल सम्पत्ति लिलाम बिक्री गरी आफ्नो लेना साँवा व्याज रकम असुल उपर गर्न पाउने बैंकको अधिकारलाई शुरू फैसलाले असर पुऱ्याएको हुँदा शुरू फैसला उल्टी गरी लालप्रसाद श्रेष्ठको हक लाग्ने ठहऱ्याएको फैसलाहरू बदर गरी पाउँ भन्ने वादी राष्ट्रिय बाणिज्य बैङ्क मुख्य शाखा कार्यालय काठमाडौँको तर्फबाट पुनरावेदन अदालत बुटवलमा परेको पुनरावेदनपत्र।

यसमा यसै लगाउको ११-०६४-००६२० नं. को फैसला बदर मुद्दामा मिति २०६१।११।२७ मा प्रत्यर्थी झिकाउने आदेश भएको देखिएकोले प्रस्तुत मुद्दा पनि उक्त मुद्दासँग अन्तरप्रभावी भएकोले प्रस्तुत मुद्दामा पनि अ.व. २०२ नं. बमोजिम छलफलका लागि प्रत्यर्थी झिकाई पेश गर्नु भन्ने पुनरावेदन अदालत बुटवलको मिति २०६५।३।८ को आदेश।

वादीको विवादित जग्गामा सरोकार कायम हुनु भन्दा पहिले नै अदालतमा मुद्दा चलेको कुरामा सो पछि जन्मेका यी वादीले ती फैसलाहरूलाई चुनौती गर्ने हक छ भनी मान्न मिल्ने देखिंदैन। तसर्थ फैसला बदर गरी पाउँ भन्ने वादी दावी पुग्न नसक्ने ठहऱ्याई शुरू नवलपरासी जिल्ला अदालतबाट भएको मिति २०६४।२।२० को फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ भन्ने पुनरावेदन अदालत बुटवलको मिति २०६६।२।५ को फैसला।

यस बैङ्कले लगानी गरेको कर्जाको सुरक्षण बापत मिति २०५०।११।२२ मा दृष्टिबन्धक लिखत पारित गरी लिएको जग्गामा विपक्षी प्रतिवादी लालप्रसाद श्रेष्ठको आधा हक कायम गराएको फैसलाबाट यस बैङ्कको कर्जा लगानी असुरक्षीत हुन गएको छ। कुनै

पनि अदालतबाट रोक्का नरहेको अवस्थामा तत्काल प्रचलित वाणिज्य बैङ्क ऐन, २०३१ को दफा १२ बमोजिम कर्जाको सुरक्षणका लागि यस बैङ्कका नाममा २०५०।११।२२ मा धितो दिएको र जग्गा रोक्का राखि श्री डिष्टिलरीलाई कर्जा लगानी गरीएको हो। विवादित फैसलाले वाणिज्य बैङ्क ऐन, २०३१ को दफा ५२ ले यस ऐनमा लेखिएको कुरामा यसै ऐन बमोजिम र बाँकीमा प्रचलित नेपाल कानूनबमोजिम हुने भनी बैङ्कलाई प्राप्त विशेषाधिकारमा नै आघात पुग्न गएको अवस्था छ। प्रतिवादीहरू बीच भएको घरसारको करारनामाको आधारमा कम्पनीमा साझेदारी कायम हुन सक्ने होइन। साझेदारी ऐन, २०२० को दफा ५ बमोजिम सम्बन्धित निकायमा ६ महिनाभित्र त्यस्तो साझेदारी लगतमा दर्ता गराउनु पर्नेमा सो गराएको अवस्था समेत छैन। त्यसमा पनि अरूण डिष्टिलरी कुनै साझेदारी फर्मको रूपमा कुनै निकायमा दर्ता नरहेको र रजिष्ट्रेशन नभएको घरसारको लिखतका आधारमा साझेदारी कायम समेत हुन सक्ने वा त्यस्तो लिखतका आधारमा अचल सम्पत्तिमा दावी लाग्न सक्ने पनि होइन। यसरी अनिवार्यरूपमा पुरा गर्नुपर्ने कानूनी दायित्व पुरा नगरिएको सम्झौतालाई मान्यता दिएको र अचल सम्पत्तिको तत्कालीन अवस्था बुझ्दै नवुझी बैंकलाई नझिकाई भएको फैसला त्रुटीपूर्ण हुँदा विपक्षीहरूका बीच चलेको जालसाज मुद्दामा सर्वोच्च अदालत समेतबाट भएको फैसला बदर गरीपाउँ भन्ने बादी दावी पुग्न नसक्ने ठहर्‍याएको शुरू नवलपरासी जिल्ला अदालतको मिति २०६४।२।२० को फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालत बुटवलको मिति २०६६।२।५ को फैसला त्रुटीपूर्ण हुँदा बदर गरी न्याय प्रशासन ऐन २०४८ को दफा १२(१)(क) र (ख) बमोजिम मुद्दा दोहोर्‍याई हेरी फिराद दावी बमोजिम गरिपाउँ भन्ने समेत ब्यहोराको वादी राष्ट्रिय वाणिज्य बैङ्क मुख्य शाखा कार्यालयको यस अदालतमा परेको निवेदनपत्र।

यसमा बादी बैङ्कले २०५० सालमा कर्जा प्रदान गर्दा धितो लिएको जग्गा श्री डिष्टिलरीको नाममा रहेको देखिन्छ। ती जग्गाहरू २०५०।२।८ मा मथुराप्रसाद मास्केवाट श्री डिष्टिलरीमा आएको र मथुराप्रसादले २०४८।१०।१४ मा सिक्किनमान थैवबाट खरीद गरेको पाईन्छ। सिक्किनमान थैव र लालप्रसाद श्रेष्ठ बीच २०४२।९।९ र २०४३।७।४ मा सम्पन्न सम्झौतामा जग्गाको उल्लेखन भएको पाईंदैन भने साझेदारी मुद्दा तथा जालसाज मुद्दाका फैसलाहरूबाट वादीले धितो लिएको सम्पत्तिमा दाता परदाताको हक कहिल्यै लोप नभएको स्थितिमा वादीले धितो लिएको सम्पत्तिमा दावी नपुग्ने अर्थ लाग्ने

किसिमबाट वादी दावी पुग्न नसक्ने गरी नवलपरासी जिल्ला अदालतबाट भएको फैसला सदर गरिएको पुनरावेदन अदालत बुटवलको मिति २०६६।२।५ को फैसलामा मुलुकी ऐन अ.बं. ८२ र ८६ नं., तत्कालित वाणिज्य बैङ्क ऐन, २०३१ को दफा ४७क तथा प्रमाण ऐन २०३१ को दफा ३ र ५४ समेतको त्रुटी देखिँदा न्याय प्रसाशन ऐन, २०४८ को दफा १२(१)(क) बमोजिम प्रस्तुत मुद्दा दोहोर्न्याई हेर्ने निस्सा प्रदान गरिदिएको छ भन्ने यस अदालतको मिति २०७०।३।७ को आदेश।

नियमबमोजिम पेशी सूचीमा चढी पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक वादीका तर्फबाट उपस्थित विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री नरहरि आचार्य र विद्वान अधिवक्ता श्री विष्णुप्रसाद कंडेलले गर्नु भएको बहस सुनी पुनरावेदन सहितका मिसिल कागजात अध्ययन गरी हेर्दा फैसला बदर गरी पाउँ भन्ने वादीको फिराद दावी पुग्न नसक्ने ठहर्न्याएको शुरू नवलपरासी जिल्ला अदालतको फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालत बुटवलको फैसला मिले नमिलेको के रहेछ र पुनरावेदक वादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो, होइन? भन्ने विषयमा निर्णय दिनु परेको छ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा, श्री डिष्टिलरी प्रा.लि. लाई रु.३,६२,५७,१५२।०२ ऋण प्रवाह गरी सो बापतमा कम्पनीको नाममा दर्ता रहेको नवलपरासी जिल्ला नयाँ बेलहानी गा.वि.स. वडा नं. ७क कि.नं. १५६, १५४, २७८, २८०, १९८ र २६९ को जग्गा र सो जग्गामा बनेका फ्याक्ट्री, घर, मेशिनरी उपकरण समेतका सम्पूर्ण चल अचल सम्पत्ति धितो बन्धक पारीत गरी दिएकोमा विपक्षीहरू वादी प्रतिवादी भै जालसाज मुद्दा गरी वादी दावी बमोजिम सिक्किनमान थैवले मथुराप्रसाद श्रेष्ठलाई पारीत गरी दिएको मिति २०४८।१०।१४ को राजीनामा लिखत जालसाजी ठहर्न्याएको पुनरावेदन अदालत बुटवलको फैसला सदर हुने ठहरी सर्वोच्च अदालतबाट मिति २०५६।५।२८ मा फैसला भएको कुरा उक्त फैसलाको नक्कल मिति २०५७।११।२५ मा सारी हेर्दा जानकारी हुन आएको र सो फैसलाबाट बैङ्कको हकमा प्रतिकूल असर पर्न गएकोले अ.बं. ८६ नं. बमोजिम उक्त फैसलाहरू बदर गरी पाउँ भन्ने मुख्य दावी भएको प्रस्तुत मुद्दामा वादीको फिराद दावी पुग्न नसक्ने ठहर्न्याएको शुरू नवलपरासी जिल्ला अदालतको फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालत बुटवलको फैसला त्रुटीपूर्ण हुँदा न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२ बमोजिम मुद्दा दोहोर्न्याई हेरी उक्त फैसला उल्टी गरी वादी दावी बमोजिम इन्साफ गरी पाउँ भन्ने

समेत वादीको यस अदालतमा निवेदन परी मुद्दा दोहोर्न्याई हेर्ने निस्सा प्रदान भै पेश हुन आएको देखियो।

प्रस्तुत मुद्दाका प्रतिवादीहरू लालप्रसाद श्रेष्ठ वादी र सिक्किनमान थैव समेत प्रतिवादी भै चलेको २०५० सालको फौ.मि.नं. ५०९/९६ को जालसाज मुद्दामा वादी दावी पुग्न नसक्ने ठहर्न्याएको शुरू नवलपरासी जिल्ला अदालतको मिति २०५०।१२।१६ को फैसला उल्टी गरी प्रतिवादी सिक्किनमान थैवले प्रतिवादी मथुराप्रसाद मास्केलाई गरिदिएको मिति २०४८।१०।१४ को राजीनामा लिखत जालसाजी ठहर्न्याई पुनरावेदन अदालत बुटवलबाट मिति २०५३।२।१ मा भएको फैसला सदर हुने ठहरी यस अदालतबाट मिति २०५६।५।२८ मा फैसला भएको कुरा मिसिल संलग्न उक्त फैसलाहरूको प्रतिलिपिबाट देखिन्छ।

उक्त जालसाज मुद्दा पर्नु अगावै प्रतिवादीहरू लालप्रसाद श्रेष्ठ र सिक्किनमान थैवका बीचमा रूपन्देही जिल्ला अदालतमा २०४७ सालको दे.नं. १०२९ को करारबमोजिम साझेदार कायम गरी पाऊँ भन्ने मुद्दा परी निजहरूका बीचमा मिति २०४२।९।९ मा भएको कारार सम्झौताबमोजिम अरूण डिष्टिलरी स्थापना भै संचालनमा रहेको चल अचल सम्पत्तिमा निजहरूको आधा आधा हकहिस्सा कायम हुने ठहर्न्याएको फैसला सर्वोच्च अदालतबाट समेत मिति २०५६।५।२८ मा सदर हुने ठहरी फैसला भएको देखिन्छ। सो फैसला समेत बदर गरी पाऊँ भन्ने विषयको यसै लगाउको ०७०-CI-०१४६ को पुनरावेदक यीनै राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक मुख्य शाखा कार्यालय र प्रत्यर्थी लालप्रसाद श्रेष्ठ समेत भएको मुद्दामा वादीको फिराद खारेज हुने ठहर्न्याएको शुरू अदालतको फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालत बुटवलको फैसला सदर हुने ठहरी आज यसै इजलासबाट फैसला भएको छ। यसरी प्रतिवादी सिक्किनमान थैवले उक्त साझेदार मुद्दा चलिरहेको अवस्थामा अरूण डिष्टिलरी अवस्थित रहेको दावीका जग्गाहरू मिति २०४८।१०।१४ मा प्रतिवादी मथुराप्रसाद मास्केलाई राजीनामा पारीत गरिदिएको र निज प्रतिवादी मथुराप्रसाद मास्केले मिति २०५०।२।२८ मा श्री डिष्टिलरी प्रा.लि. लाई राजीनामा पारीत गरी दिई सोही सम्पत्ति धितो सुरक्षणमा राखी यी पुनरावेदक वादी राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकले मिति २०५०।११।२२ मा श्री डिष्टिलरी प्रा.लि. लाई ऋण प्रवाह गरेको देखियो।

यसप्रकार लगाउको उक्त ०७०-CI-०१४६ को मुद्दा र प्रस्तुत मुद्दाको विवादको विषयवस्तु अर्थात सम्पत्ति एउटै भै एक आपसमा अन्तरप्रभावी रहेको देखिँदा उक्त मुद्दामा विवेचित आधार कारणबाट मिति २०४२।९।९ को कारार सम्झौता बमोजिम अरूण डिष्टिलरी रहेको जग्गा लगायत चल अचल सम्पत्तिमा प्रतिवादी लालप्रसाद श्रेष्ठको समेत हक सिर्जना भैसकेको अवस्थामा पूरा हक नै नभएका सिक्किनमान थैवले गरिदिएको राजीनामा लिखतबाट हक प्राप्त गर्ने मथुराप्रसादको पनि सो सम्पत्तिमा पूरा हक रहन सक्ने अवस्था देखिएन। यसरी दावीको सम्पत्तिमा मथुराप्रसादकै हक नपुगेको अवस्थामा निजले श्री डिष्टिलरीलाई हक हस्तान्तरण गरिदिएको उक्त सम्पत्ति धितो सुरक्षणमा लिएको कारणले मात्र पुनरावेदक वादीको हक सिर्जना हुन सक्ने अवस्था नदेखिएकोले हकवालाको हक मान्ने गरी भएको राजीनामा लिखत जालसाजी ठहर्‍याएको फैसला बदर हुन सक्ने नदेखिँदा प्रस्तुत मुद्दा दोहोर्‍याई हेर्ने निस्सा प्रदान गर्दा लिएका आधारसँग सहमत हुन सकिएन।

अतः माथि उल्लिखित आधार कारणबाट प्रतिवादीहरू लालप्रसाद श्रेष्ठ र सिक्किनमान थैव समेतका बीचमा चलेको जालसाजी मुद्दामा यस अदालतबाट मिति २०५६।५।२८ मा भएको फैसला समेत बदर गरी पाऊँ भन्ने वादीको फिराद दावी पुग्न नसक्ने ठहर्‍याएको शुरू नवलपरासी जिल्ला अदालतको मिति २०६४।२।२० को फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालत वुटवलको मिति २०६६।२।५ को फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्‍छ। पुनरावेदक वादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी फैसला अपलोड गरी नियमानुसार बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु ।

न्यायाधीश

शाखा अधिकृत :- टीकाभूषण घिमिरे

कम्प्यूटर टाईप गर्ने :- मन्दिरा रानाभाट

इति सम्बत् २०७१ साल पौष २८ गते रोज २ शुभम्..... ।